

igennem. Det er kun disse Par Ord, jeg har at sige, jeg skal ikke blande mig i den Broder- og Jærnbane-krig, der føres her i Tinget.

R. Nielsen: Man kan være enig med den højtærede Minister i hans Udtalelser i Gaar, naar han fremhævede, at det burde være saa, at enhver Bane i og for sig maatte være af den Beskaffenhed og af den saglige Betydning for det almene Vel, at den var i Stand til at bære sig selv, uden at den blev knyttet sammen med andet. Men trods det, at man er enig i denne almindelige Sandhed, kan man dog mene, at det kan have sin Berettigelse, ja endogsaa være en Nødvendighed i visse Tilfælde at køble Baner sammen. Det er jo uomtvisteligt, at hvad Samfærdselsmidlernes Udvikling angaar her til Lands, har det været saa gennem lange Tider og er saa endnu, at Øerne og det frugtbare østlige Jylland ere blevne begunstigede paa de magre og mindre gode Egnes Bekostning i Midt- og Vestjylland. Det gjaldt i sin Tid Landevejene og det gælder Jærnvejene, ligesom ogsaa Post-, Telegraf- og Telefonforbindelserne, kort sagt i det hele taget alt, hvad der er Betingelse for at komme i let og naturligt Samkvem med Omverdenen; men da det er saa — og det er saa — at de Folk, der bo paa disse af Naturen mindre vel udstyrede Egne, selvfølgelig ogsaa kunne have Lyst og Længsel efter at komme saa nær Kulturstrømningerne som muligt og faa Del i de Goder, der følge med at have disse Samfærdselsmidler, kan det være ret naturligt, at de, naar der bliver Tale som her om Gedser—Warnemünde-Færgeforbindelsen, samtidig med, at de give deres Tilslutning dertil, sige: Men saa ville vi da ogsaa have nogen Del i Udvidelsen af Samfærdselsmidlerne, ellers bliver det let saa, at den eneste Del, de have i den Art Udviklingsmidler, bliver den, at de fattige Egne komme til som Deltagere i den almindelige Statshusholdning at bidrage til de rigeres Udstyrelse. Det forekommer mig derfor, at naar der, som nu her, er Tale om en Linie, der skal sætte os i Forbindelse med vort sydlige Naboland, navnlig med Berlin, vil det være ret naturligt, at man samtidig ønsker, ja, jeg kunde sige til en vis Grad fordrer eller forlanger, ogsaa at faa Forbindelser, der gaa i en anden Retning, nemlig en Tilknytning til England, en Tilknytning, der sikkert nok har lige saa stor eller vel snarere større Betydning for Landet i dets Helhed end Forbindel-

sen Syd paa. Naar saa hertil kommer, at man ved at lægge en Bane ind over disse store banetomme Egne, foruden det at faa en Trafiklinie for Forbindelsen inden for Landets Grænser og det Udland, vi have størst Forbindelse med, nemlig England, tillige aabnes Vej for ret rige Udviklingsmuligheder i Fremtiden, saa synes jeg nok, man ikke kan sige, Fordringerne her ere stillede for højt, man kunde snarere sige, at det var det nøjsomste, man kunde fordrer, naar man har gjort det, man har gjort her, at forlange en Viborg—Herning Bane.

Det er jo, som det er fremhævet her i Dag af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) og af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (C. Ravn), og som det ogsaa er fremhævet i Betænkningen, ikke nogen ny Tanke, den Linie er undersøgt ret grundigt allerede i 1881, og har været fremme ved forskellige Lejligheder, og der har ogsaa her i Tinget været Stemning for, at en saadan Linie maatte komme en Gang i Tiden, og det er sikkert nok, at da Tanken den Gang var oppe, ventede man vistnok ikke, at det skulde vare saa længe. Allerede i 1873, da der taltes om den midtjydske Linie, fremhævedes dennes Betydning for den gennemgaaende Trafik, men særlig stærkt kom det frem i Betænkningen i 1879, da man vedtog Herning—Skern Banen, idet man i Tilslutning til den tidligere Betænkning af 1873 bemærkede, at foruden den almindelige Betydning, som Tværbanen havde i sig selv, vilde den kunne faa en langt større Betydning endnu, naar der yderligere tilvebragtes en Forbindelsesbane mellem denne og den nordlige Tværbane, idet den da vilde blive af Betydning for en lettere Forbindelse mellem Nordjylland og Esbjerg Havn, og det var netop Begrundelsen for, at man den Gang skulde have Herning—Skern Banen som Statsbane. Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, hvad der ogsaa blev henpeget paa af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at der senere ved Behandlingen i 1887 af Forslaget om en Løgstør—Viborg Bane, paa ny blev fremhævet baade i dette Ting og det andet, at en Fortsættelse over Viborg til Herning maatte være den naturlige Betingelse derfor; der blev endogsaa i Tinget oven over brugt saa stærke Udtryk som, at det maatte være en Nødvendighed, og at denne Bane kun anlagdes under den Forudsætning, at den maatte følges af en Viborg—Herning Bane. Det er ret natur-